

at dække de Tab, som ledes ved Toldens Ophevelse. Denne Fond skulde derfor i Et og Alt behandles, som om Drefundstolden endnu bestod, og den kom saaledes endnu ikke dengang i Sammenregning med Reservefonden, Activerne eller andre saadanne Poster. Men nu vilde de Herrer let see, hvilken complet Forrykkelse af Billedet det vilde give, hvis man for de sidste Aar regnede Drefundsfonden med til Activerne og dernæst sammenstillede den saaledes opgjorte Beregning med tidligere Beregninger, hvori denne Fond var holdt udenfor. Et af To maa derfor gøres: enten maa man gennemgaa alle vore senere Finanslove og søge atter at stille Drefundsfonden ud, men det er umuligt, thi Drefundsfonden er bleven saaledes brugt, saaledes bestaaen og saaledes forandret, at man ikke nu kan restituere den igjen, eller ogsaa maa man, hvad der er rettere, og hvad ogsaa jeg ved min Opgjørelse har gjort, gaae den hele tidligere Tid igjennem og forudsætte, at man allerede dengang havde handlet, som man senere har handlet, altsaa indbrage Drefundsfonden blandt Activerne og indbrage den med det Beløb, hvormed den endelig blev indbragen, altsaa med det Beløb, som den havde opnaaet, da den havde faaet sin fulde Udvikling. Ibet jeg her strax skal nævne, at min Sammenstilling gaaer tilbage til Frederik den 6tes Død, men at jeg paa den lange Vej fra 1839 kun vil tage enkelte Momenter, saa at jeg ikke skal trætte ærede Medlemmer med mange Tal, — skal jeg imidlertid bemærke, at man ved at tage Sagen paa den omtalte Maade — og man maa efter min Overbeviisning behandle Sagen paa denne Maade for at komme Sandheden saa nær som muligt — i Virkeligheden kommer til at gøre tidligere Tider Uret. Forholdet var nemlig aabenbart langt gunstigere dengang, da man istedetfor den Afsløningssum, som vi endelig fik ind, havde en virkelig Drefundstold, af hvilken man aarlig fik meget større og langt skyldigere Bidrag til Statsforbrødenhedernes Dækning. Denne Uret bemærker jeg dog blot her med Hensyn til de af mig gjorte Sammenstillinger, men jeg kan ikke redressere den. — Et andet Punkt — og det eneste, som jeg ved Siden af det nu omtalte særligt maa fremhæve, idet jeg med fuldkommen Tausked skal

forbigaae alle mindre væsentlige Bemærkninger, der kunde gøres om Maaden, hvorpaa saadanne Beregninger maa udføres —, et Punkt, der er af saa gjennemgribende Betydning, at det fordrer en Forklaring, er det Forhold, som finder Sted i Henseende til, hvad der nu er vor Stat: Kongeriget, og hvad dette var til de forskellige Tidspunkter. Medens Kongeriget nu er en fuldkommen selvstændig Stat, saa var det i Begyndelsen af den Tid, som jeg her gjør til Gjenstand for min Betragtning, Tiden fra 1839, kun en integrerende Deel af en større Stat, hvorfra der ikke var den fjerneste Tanke om udsøndre det; Kongeriget var dengang en Provinds af det større Monarki. Senere hen, efter Begivenhederne i 1848, optraadte Kongeriget med en selvstændig Organisation, saa at det da tildeels var en selvstændig bestaaende Statsdeel, som havde sine egne Finanser, sine egne Indtægter og Udgifter, men tildeels kun en Deel af et større Hele. Kongeriget var da Participant sammen med andre ligesaa selvstændige Statsdele i det, som man dengang kaldte Fællesmonarchiet. For at kunne gøre Sammenstillinger, er det nu altsaa aabenbart, at man for den Tid maa lægge et vist Forholdstal til Grund for Reductionen. Dette Forholdstal antog man først, da man stillede Kongeriget overfor de andre Landsdele, for at være som 60 til 40, men det maa indrømmes, at det var et meget urigtigt og unøjagtigt Forhold, der saaledes gjordes gjældende, og det opstillede kun for at faae et saa let Tal at operere med som muligt. Da der i Tidens Løb kom til at ligge ganske anderledes stor Vægt paa at finde det rette Forholdstal, ændrede og ændrede og ændrede man derimod i lang Tid, og det endelige Resultat, man saa blev staaende ved, forinden den sidste store Katastrofe indtraadte, var at sætte Kongeriget til 62,65 pCt., saa at Kongeriget, naar man regnede det Hele for 100, altsaa stod som Deeltager i dette Hele med omtrent 62 $\frac{1}{2}$. Dette Tal har jeg derfor nu heelt igjennem benyttet ved at foretage Reductionerne. For det første Tidsrum, indtil Begivenhederne i 1848, har jeg ligesom anvendt det til at reducere; for Tiden efter 1848, da Kongeriget deels stod som uafhængigt og selvstændigt, deels tillige